

ærede Medlemmer ser paa Bilagene til Listen over Ændringsforslagene, vil de angaaende Landpostbudene kun finde et eneste Bilag, nemlig en Fremstilling fra Indenrigsministeriet angaaende et Forslag paa 6,000 Kr. Hvis man deraf vilde slutte, at der kun havde været dette ene Forslag fremme fra Indenrigsministeriet om 6,000 Kr. til Landpostbudene, vilde det være en urigtig Slutning. Det er allerede omtalt, at det Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal under Nr. 26 om Godtgørelse til Landpostbude for Udgift til Lønning af Stedfortrædere i Sygdomstilfælde, og som gaar ud paa en Forhøjelse af 40,000 Kr., oprindeligt har været stillet af Indenrigsministeriet, og at altsaa et Bilag i saa Henseende har været til Stede blandt Anmærkningerne, men er udtaget, fordi Forhandlingerne førte til et andet Resultat end det oprindeligt beregnede, og disse to Forslag: et Beløb af 40,000 Kr. til Godtgørelse i Sygdomstilfælde og 6,000 Kr. til det Formaal, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udførligt omtalte, var altsaa den Sum af økonomisk Velvillie, som Postvæsenet i Øjeblikket mente at kunne byde Landpostbudene. Nu siger jeg atter som ved det tidligere Forslag: Se paa Postvæsenets Indtægter, se paa Postvæsenet som Forretning, se, hvad det tjener ind, og spørg saa, om 46,000 Kr. er en passende Sum at tilbyde Landpostbudene som Forbedring af deres meget smaa Lønninger, naar Forhandlingen om dette Spørgsmaal har staaet paa saa overordentlig længe. Det viste sig da ogsaa under de Forhandlinger, som førtes i Finansudvalget, at man ikke havde ment at kunne blive staaende ved disse 46,000 Kr. Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) fremsatte visse Betæneligheder ved selve Formen for Tilskuddet paa de 40,000 Kr., hvad der kan siges noget for, men ogsaa adskilligt imod; men den Sum, som hans Parti er gaaet op til, er i Stedet for 46,000 Kr. 106,000 Kr. Dette er fremkommet under de langvarige Forhandlinger, under hvilke man fra vor og Socialdemokraternes Side har gjort alt, hvad man formaaede for at faa et Flertal i Finansudvalget for en betydeligere Bevilling til Landpostbudene. Vi har i saa Henseende været villige til baade den ene og den anden Ordning og bestræbt os baade paa den ene og den anden Maade for at faa et Flertal eller en samlet Indstilling om en virkelig Hjælp til Landpostbudene i deres nuværende meget smaa Kaar. Dette er desværre ikke lykkedes, derfor har vi opretholdt dette Ændringsforslag i dets op-

rindelige Skikkelse, dog saaledes at vi, hvis Afstemningen mod vort Haab skulde gaa os imod, selvfølgelig vil stemme for det største Beløb, der vil blive staaende tilbage som muligt at gennemføre.

Jeg vil sige om hele dette Forhold, at den Lønningslov, som blev givet i 1908 til Fordel for Landpostbudene, var allerede i 1908 temmelig kneben — og det er vistnok et meget mildt Udtryk —, men efter den Prisstigning, der har fundet Sted her i Landet i de forløbne Aar, vil man se, at hvad der i 1908 var temmelig knebet, nu er sunket saa langt ned, at det paa ingen Maade kan siges at være en Lønning, som Staten kan byde Folk, der er i dens Tjeneste. Landpostbudenes Kaar er desværre alt for ofte saaledes, at deres Lønning kun kan slaa til, naar alt gaar paa bedste Maade indenfor Familien; støder der det mindste Uheld til, vil det ikke være muligt for Landpostbudet at subsistere med den Lønning, han har. Derfor har vi alt for mange Tilfælde af, at Landpostbude under saadanne enkelte uheldige Omstændigheder har maattet ty til Kommunernes Hjelpekasser. Men det er dog ikke en for Staten værdig Stilling at lønne en Mand i sin Tjeneste saaledes, at han, saasnart Sygdom eller andet slikt støder til, kan blive nødt til at ty til Kommunens Hjelpekasse. I det Andragende, som Landpostbudene har fremsat i Aar, har de givet Afkald paa det oprindelige Ønske om Statsansættelse, fordi det vilde medføre en saa betydelig Udgiftsforøgelse, at de ikke har turdet gøre sig Haab om at faa det gennemført, og fordi de har fundet det nødvendigt, at der nu skete en Forbedring i deres Kaar. Det Andragende, de da er fremkommet med, forekommer mig at være af en saadan Art, at Indenrigsministeren havde gjort rigtigt i at lægge det til Grund for et Forslag til Fremsættelse her i Rigsdagen. Naar dette ikke er sket, har vi ikke kunnet gaa nogen anden Vej end at foreslaa en procentvis Forhøjelse, og jeg maa erklære mig ganske enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i, at det vilde være urigtigt at unddrage de Landpostbude, som gaar i de mindre Router og har de mindste Lønninger, en Lønningsforhøjelse. Det Synspunkt, som den ærede Ordfører gjorde gældende, at disse Landpostbude paa de smaa Router kun har denne Stilling som en Bifortjeneste, og at det er dem kærkomment at kunne faa det Par Hundrede Kroner derfor, lyder jo særdeles smukt. Men for det første er det ikke altid svarende til de virkelige Forhold.